

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 6 – **SRPEN** 2013 – ČÍSLO **08**

Čas pro naplňování

Před třiceti lety během otevření římského Mezinárodního centra mládeže řekl, letos na podzim již svatý, Jan Pavel II.: „Kdo se nechá naplnit láskou Boha, nemůže dlouho popírat svou vlastní vinu.“ A přítomným položil dlouhodobě aktuální otázku: „Kam však jít s hříchem a s vinou v tomto světě bez Kříže?“

Bůh nemá prázdniny, ani dovolenou. My však ano. Pokud promluví a On je „bláhově upovídaný“, zkusme mu naslouchat.

P. Martin Lanži

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

4. srpen
 Otovice 08:30 hod
 Broumov, P+P 10:00 hod
 Ruprechtice 17:00 hod

11. srpen
 Martínkovice 08:30 hod
 Broumov, P+P 10:00 hod
 Vižňov 17:00 hod

18. srpen
 Heřmánkovice 08:30 hod
 Broumov, P+P 10:00 hod
 Šonov, k. sv. Markéty 17:00 hod

25. srpen
 Božanov 08:30 hod
 Broumov, P+P 10:00 hod

BOHOSLUŽBY V TÝDNU

Pondělí - -
 Úterý klášterní kostel 18:00 hod
 Středa k. sv. Václava 18:00 hod
 Čtvrtek děkanský k. 07:00 hod
 Pátek děkanský k. 15:00 hod
 Sobota k. sv. Markéty 08:00 hod*

* V sobotu 3. 8. mše sv.
 jenom na Hvězdě (10:30 hod)

Svátost smíření 20 m. před každou mší sv.

Poslední sobota v měsíci od 09:00 hod
 v P+P.

Adorace: pátek, P+P, 20:00 – 21:00 hod.

INZERCE

DTP a grafika návrh loga, katalogy, letáky, plakáty, inzerce

Fotoateliér reklamní a propagační fotografie, vlastní fotoateliér, fotoreportáže

Reklama propagační předměty s vlastním firemním, osobním potiskem

Webdesign návrh, realizace, domény, hosting, SEO optimalizace

Tisk velkoplošný, ofsetový, digitální, řezaná reklama

PINstudio | Jan Záliš je fotoateliér a grafické studio specializující se na produktovou, reportážní, krajinářskou fotografii, tištěnou grafiku a tvorbu www stránek. Pro vaši firmu vytvoříme vše od loga, přes vizitky, webové stránky, po kompletní grafické řešení celé Vaší firmy. Vždy klademe důraz na kvalitní design, originalitu a efektivnost kompletní řešení firemní prezentace s dlouhodobým efektem.

Kompletní nabídka služeb

Naším cílem je vytvořit Vám originální a efektivní grafické řešení.

Řešení, které Vám pomůže ke zviditelnění vaší společnosti a tím i k lepšímu prodeji vašeho produktu. Samozřejmostí je vysoká

funkčnost a efektivnost, při zachování co nej přijatelnější ceny.

Komplexní služby při návrhu a realizaci webových prezentací.

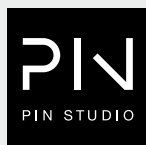
Nabízíme vše od jednoduchých www stránek, přes redakční systémy, eshopy po složité webové aplikace. Klademe důraz na originální grafické zpracování, kvalitní technické řešení a profesionální přístup.

Tvorba počítačové grafiky a tištěných materiálů.

Nabízíme grafické zpracování vizitek, letáků, katalogů, plakátů, obalů, bannerů a mnoho dalších. Zajistíme vše od úvodního rozpracování návrhu, přes realizaci, po finální tisk, dopravu, atd.

Návrh a realizace jednotného firemního designu.

Zpracování loga, firemních barev, vizitek, hlavičkových papírů, firemních emailů, propagačních materiálů, atd. To vše v jednotném grafickém stylu.

PIN studio | Jan Záliš, Křínice 96, CZ 550 01 Broumov
 po-pá: 7.00 - 15.00, so-ne: po předchozí domluvě

mobil: **+420 737 809 032**, telefon: +420 491 423 305,
e-mail: info@pinstudio.cz, web: www.pinstudio.cz

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **farnost@broumovsko.cz**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
 Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
 Uzávěrka: 15. každého měsíce.

Exkluzivní rozhovor s kardinálem Dominikem Dukou

Papež Benedikt XVI. označil při své poslední návštěvě za jeden z hlavních úkolů české církve „intelektuální dialog s agnostikou“ a v návaznosti na návštěvu v Čechách pak vznikl projekt Nádvoří národů. Jak se tuto papežovu výzvu daří naší církvi naplňovat?

Příprava na Nádvoří národů je v plném proudu. Byla, pravda, zastíněna politickými událostmi a změnami, protože tato akce není přímo v gesci české katolické církve a biskupské konference, ale zodpovídá za ni ze strany katolické církve vatikánská Rada pro kulturu, vedená kardinálem Ravasim, který navázal kontakt s českým ministerstvem kultury. Zde pod gescí pana náměstka Mikeše pracují dva lidé, kteří jsou poradci a koordinátoři ze strany našeho státu. Co se týče české katolické církve, tak do toho „spadla“ biskupská konference i moje maličkost. Společným koordinátorem celé akce se stal profesor Wilhelm, exrektor Karlovy univerzity, protože to má být dialog s lidmi, kteří nejsou zakotveni v církvi. Bylo třeba diskutovat o tom, jak v této aktivitě postupovat – zda dělat velkou akci, „galapředstavení“, anebo akci, která bude mířit do středu celého problému. Zde jsme došli k tomu, že hlavním tématem bude dialog jako takový, protože v naší společnosti se dialog nevede, počínaje politickou scénou, přes kulturní scénu a konče běžnou populací se každý staví do své pozice, staví na emocích a každý si tvrdíme svoje.

Chceme tedy ukázat, že tento dialog je životně nutný, a to nejen ve vztahu náboženství a sekularizované společnosti, ale vůbec k přežití. Vytipovali jsme některá města - Prahu, Brno, Olomouc a České Budějovice. V Olomouci je

hlavním koordinátorem této akce pan profesor Jařab, bývalý rektor tamní univerzity, v Českých Budějovicích je to pan profesor Skalický, bývalý děkan tamní teologické fakulty, v Brně počítáme s panem profesorem Smékalem - zde bychom se chtěli více zaměřit na kulturní dialog a v Praze by to měl být dialog spíše filosofický. České Budějovice a Olomouc jsou univerzitní města a jak profesor Skalický, tak profesor Jařab jsou známi jako lidé dialogu.

Nevymýšlíme mnoho nových programů, ale můžeme říci, že na tomto dialogu jsme pracovali již před výzvou Benedikta XVI. Koneckonců ekumenická duchovní správa v armádě, ve vězeňství, v nemocnicích je také dialogem se společností – v širším slova smyslu. Zde můžeme vidět i určitou vizi do budoucna. Zatím nevíme, zda přijmou pozvání některé výrazné osobnosti. Například v Římě vedl tento dialog kardinál Ravasi s prezidentem Napolitanem – tento rozhovor vyšel italsky a my připravujeme na září jeho český překlad. Český čtenář pak bude mít představu, o čem tito dva lidé spolu hovoří.

Na Slovensku se dařilo vést takový dialog arcibiskupu Róbertu Bezákovi, který se například nebál jít i do arény velkého rockového festivalu Pohoda. Při jeho odvolání hrála klíčovou roli apoštolská vizitace, kterou vedl litoměřický biskup Baxant. Mnoho lidí na Slovensku, ale i u nás (T. Halík, V. Malý, V. Kodet) vyjádřilo názor, že Bezákovo odvolání – či přinejmenším jeho způsob – bylo nesprávné (včetně podivných otázek). Jak se díváte na tuto vizitaci pana biskupa Baxanta a zejména na její formu?

Především chci říci, že českému episkopátu byl dán „černý Petr“. A to z toho důvodu, protože se hledal vizitátor, který bude rozumět slovensky – vedle italsky mluvícího nuncia. Byl vybrán pan biskup Baxant, jako člověk dialogu a uhlazeného vystupování.

Otázky nesestavoval on, sestavovala je Kongregace pro biskupy. Tyto otázky při přečtení určitě vyvolávají rozpaky, možná někdy i údiv. Musíme však vycházet z toho, že vznikly na základě reportů a udání, které přišly do Vatikánu ze Slovenska na zmíněnou kongregaci. A povinností vizitátora je tyto otázky položit. Musíme si uvědomit, že i v církvi svaté jsme jenom lidé, a proto je někdy i takováto reakce.

Mohu říci zcela otevřeně, že pan arcibiskup Bezák nebyl odvolán na základě nějakého morálního deliktu. Celá kauza do jisté míry vypovídá o slovenské politicko-církevně-náboženské situaci. Slovensko jsme vždy chápali jako zem tradiční,

silně religiózní, s převahou katolictví, ale i velmi aktivní luterskou církví a s maďarskou národností spojenou kalvínskou církví. Církevní pozice je dána i historickým vývojem, kde církve zachránily národnosti – konfesní školy, otázka jazyka – a to až do 19. století. Maďarizace na Slovensku byla mnohem tvrdší než germanizace u nás, kdy v tehdejších Uhrách nešlo jen o úřednicko-byrakratický systém jako u nás, ale o vytvoření jednoho velkého národa.

Můj postoj je zdrženlivý. Za prvé máme mnohem méně informací o životě na Slovensku – nejen církevních, než mají Slováci o nás. Druhým momentem je, že biskupská konference na Slovensku vstoupila do nové etapy (nás to čeká za několik let, protože řada biskupů dosáhne 75 let a nastane výměna generací). A dále se trochu zapomnělo na to, že současný slovenský katolík je už jiného ražení, než byl před rokem '89. Myslím, že to naznačil i dopis papeže Benedikta XVI., ze kterého nepřímo vyplynulo, že se zde jedná i o určitou diskusi v samotné biskupské konferenci na Slovensku. Tolik tedy mohu říci k této situaci.

Jako člověk, který se musí pohybovat v církevním a politickém životě, si myslím, že takové kroky vyžadují i určitou diplomacii a citlivost. A zde bych se odvážil tvrdit, že na obou stranách se trochu zapomnělo, že některé věci je třeba řešit s větší citlivostí.

I vy se často se účastníte akcí „světského charakteru“ - historická výročí, setkání se sportovci, nedávné mše při výročí České televize či Českého rozhlasu. Je to zajímavý nový prvek v praxi naší církve, ale ozývají se i vůči němu i kritické hlasy. Co vás k takovéto veřejné společenské angažovanosti vede?

Několik momentů. Jednak je to znalost historického působení církve. Za druhé nechci budovat bariéru mezi životem církve a ostatní společností, protože historicky žijeme v křesťanské kultuře, chtě nechtě. Další moment je pro mne návrat svobody a demokracie do této země, což znamená být na straně demokracie a všech aktivit, které svobodu zajišťují. To je důvod, proč se účastním řady akcí či aktů, které mohou vyvolat určitou otázku - a to zcela legitimní - uvnitř církve, uvnitř kléru.

Ale křesťanství je náboženství lidskosti. Proto jsem v Lidicích, proto jsem v Ležákách, proto jsem na hřbitově v Dáblicích. Ale proto také jdu požehnat fotbalovému družstvu Plzně, kde jsem 15 roků žil. Křesťanství není náboženství, které by nerozumělo zábavě, a tedy i sportu. Zcela jistě člověk při takových příležitostech musí vyslechnout určité projevy, se kterými se

nezतोžní. Ale vycházím z toho, že je zde také možnost, abychom si o takových věcech při vhodné příležitosti mohli pohovořit. Kdybych žil jako vězeň tohoto domu (Arcibiskupského paláce, pozn. red.), tak by se mi to nikdy nepodařilo.

Máte daleko častější kontakty s prezidenty republiky než váš předchůdce. Je zjevné, že v případě prezidenta Klause došlo v jeho vztahu k církvi k určitému posunu. Miloš Zeman jako opoziční lídr i jako premiér církev často nešetřil, ale nyní vidíme bohoslužbu ve svatováclavské kapli při jeho inauguraci či nedávné návštěvy v Arcibiskupském paláci v Praze i v Olomouci (5. a 8. června, pozn. red.). Domníváte se, že u prezidenta Zemana také došlo k jistému posunu ve vztahu k církvi?

Za svou osobu mohl říci, že jsem znal či znám všechny tři prezidenty po listopadu '89. Ve všech těchto prezidentech ctím hlavu státu, a to demokratické republiky. Rovněž tak mám pozitivní vztah i k prezidentu Edvardu Benešovi i Tomáši Garrigue Masarykovi. A mám i určitou úctu nad opravdu tragickým a bolestným osudem prezidenta Háchy, kdy tento muž na konci psychických a fyzických sil na sebe vzal zodpovědnost, za kterou kvůli svému zdravotnímu stavu ani plně zodpovídat nemohl.

Samozřejmě, že Václav Havel, Václav Klaus a Miloš Zeman jsou zcela rozdílné povahy. Můj kontakt s nimi je dán také tím, že všichni tito tři muži jsou spojeni s určitým odporem vůči bývalému komunistickému totalitnímu systému. Moje návštěvy vycházely a vycházejí jednak z dobré výchovy, protože se sousedy je zapotřebí udržovat dobré a přátelské vztahy. To je první věc. I když budeme různých názorů – náboženských, politických – tak jsme sousedi, jsme lidé a musíme k sobě nalézt cestu. Pokud

spolu budeme hovořit a diskutovat a dávat najevo, že nám na jednom i druhém záleží, tak je to, myslím, dobře.

Pokud padla otázka, že moje kontakty jsou častější, než u mého předchůdce, myslím, že je to dáno tím, že pan kardinál Vlk byl v době komunismu velmi angažován v podzemním životě církve, ve Fokoláre, ale nepřišel do přímého kontaktu s hnutím a osobnostmi disentu. Ne, že by se jim vyhýbal, ale v mém případě to bylo dáno pobytem ve vězení, kontaktem s lidmi z Charty 77 a podobně, i když jsem Chartu nepodepsal. Bylo to na pokyn z Říma, že nemohu – pokud pracuji v podzemní církvi – pracovat ještě v politickém podzemí, protože bych se stal volavkou a způsobil bych mnoho problémů například adeptům kněžství a podobně. Tolik na vysvětlenou.

K postavě současného pana prezidenta se odvážím tvrdit, že ho za to léta – i jako premiéra – natolik znám, že není ani antiklerikál, ani pravý ateista. On vyznává, že jeho ateismus vychází z kolísání mezi vírou a nevírou – a to mohu říci z našeho rozhovoru, že na otázku: „Věříte v osobního Boha?“ odpověděl kladně. Na to jsem mu řekl: „Jak můžete být tolerantní ateista?“. Jeho odpověď byla: „Jsou chvíle, kdy věřím v osobního Boha, a jsou chvíle, kdy si nejsem jistý.“ Myslím, že je to poctivé vyznání a neměli bychom z toho vyvozovat okamžitou klasifikaci, kam tohoto člověka zařadit. I on se hlásí ke své minulosti z dětství, pokřtěného a biřmovaného katolíka. Za ta léta společenských a někdy i přátelských kontaktů vím, o čem mluvím. Úřad prezidenta v naší zemi není snadný, a do jisté míry prezident naší země od vzniku republiky žijí ve stínu Královského paláce – tedy ve stínu představitele české státnosti, což je také i velmi zavazující.

Prezident Zeman opakovaně vyzval církev, aby budovala hospice. Je tu však daleko zásadnější otázka financování jejich provozu, kdy v dnešní době jsou charity drceny drastickými škrty Ministerstva práce a sociálních věcí (vedeným TOP 09) na jedné straně a na straně druhé tlakem socialistických hejtmanů, aby 10% provozních nákladů hradil zřizovatel, tedy církev. Má tato situace nějaké řešení?

O podpoře hospicového hnutí jsme hovořili s Milošem Zemanem loni na Velehradě. Tehdy jsem vysvětloval, že není možné, aby církev extenzivně vstoupily do této otázky. Ani naše další setkání se nikdy této otázce nevyhnula. To mne vedlo k tomu, abych udělal jakousi strategickou poradu s dvěma lidmi, kteří stáli na počátku hospicového hnutí: paní doktorkou Svatošovou a inženýrem Wajsařem, bývalým ředitelem prvního hospice v Červeném Kostelci. Udělali jsme závěr, že v současné době chybí ještě tři hospice – v kraji Vysočina, v Libereckém kraji a v Karlovarském kraji. Můžeme říci, že na dva další hospice již máme nakročeno. Pak je zde otázka tzv. domácích hospiců – péče o umírající v rodinách. Rovněž jsme hovořili o legislativní problematice a o spolupráci, která musí být mezi obcemi, kraji a hospici. Na základě toho jsme se při nedávném obědě s panem prezidentem domluvili, že si na Velehradě ukážeme, co je možné a jak dále postupovat.

Otázka hospiců a charitativní péče se týká a souvisí s částečným majetkoprávním vyrovnáním. Zde po určité době – až nahradíme pilíř státního příspěvku – budeme jistě schopni se výrazněji podílet na financování charitativní péče více než dnes. Ale zároveň budeme upřímní: některé krajské úřady si trochu pletou svoji roli a podobně tak i obce. Musíme si jako celá společnost uvědomit, že je potřebný mezigenerační dialog

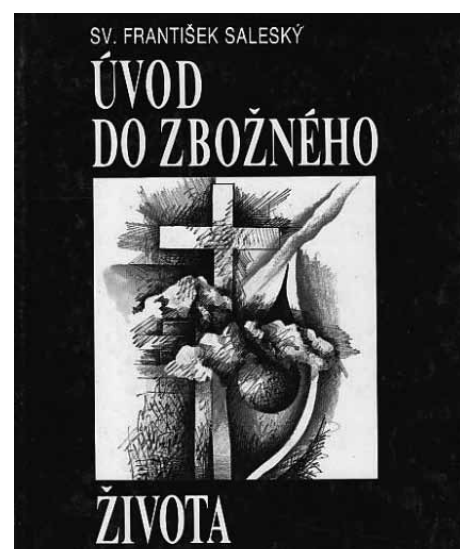
Filotea: O pokoře III.

Jsou i takové chyby, na nichž nic špatného není, jen to ponížení. Pokora nežádá, abychom se jich schválně dopouštěli, ale žádá, abychom si nic nedělali z toho, když se jich dopustíme: sem patří určité neobratnosti, společenské prohřešky a nedopatření. Na jedné straně se musíme snažit, aby k nim nedošlo – neboť je třeba chovat se vychovaně a obezřele; ale na druhé straně, jestliže k nim již došlo, musíme se smířit s ponížením, které z toho máme, ochotně je přijmout, a tím si uchovat svatou pokoru.

Nevšímat si urážek a pomluv, pohrdat jimi – to bývá mnohem účinnější, než je popírat, rozčilovat se a mstít: pohrdáním se totiž rozplynou, kdežto jakmile se pro ně zlobíme, vypadá to jako doznání. Krokodýlové napadnou jenom toho, kdo se jich bojí; pomluva jen toho, kdo si z ní něco dělá.

Ti, kdo se cítí slabí, se zneklidňují při každé příležitosti. Ten, kdo chce mít dobrou pověst u všech, ji u všech ztratí.

Sv. František Saleský
(kráceno)

– to je i součástí onoho Nádvoří národů, kdy si žáci budou psát se svými známými z domovů důchodců a naopak, jak se tyto generace dívají na budoucí soužití.

Ústavní soud definitivně zamítl ústavní stížnosti na církevní restituce. Pro církev to jistě znamená úspěch. Na druhou stranu církev zcela prohrála mediální bitvu o restituce, kdy kromě několika nezávislých novinářů s křesťanským pozadím téměř nikdo na horké mediální půdě „nebojoval“, církev téměř mlčela, neargumentovala a nevysvětlovala. Proč se více neangažovalo tiskové oddělení arcibiskupství, katoličtí intelektuálové, biskupové a generální vikáři?

Tato mediální otázka, jak ji popisujete, je z velké části pravdivá, i když ne stoprocentně. Bylo to dáno mj. tím, že z toho, jak je otázka majetkoprávního vyrovnání s církvemi v médiích pojímána – stejně tak veškerá majetková vyrovnání – je jasné, že naše společnost stále ještě příliš žije v zajetí bývalého režimu, který velmi holdoval závisti a nenávisti. To je první věc. Dále je třeba zmínit problém politické situace a výměnu ministra kultury. Tento zákon připravovala vláda, i když i my máme spoluzodpovědnost, protože s textem tohoto zákona jsme souhlasili. Ale vláda byla přesvědčena, že tuto věc musí řešit ona. Jedná se o problémy, které byly zaviněny komunistickou diktaturou a konfiskací majetku, ale i vláda byla zavázána, jak ukázal minimálně dvakrát Ústavní soud, a to rozhodnutím Parlamentu České a Slovenské federativní republiky z roku 1991.

A proto i tato otázka majetkoprávního řešení a jak dál financovat církev – zda bude částečná restituce nebo ne – byla řešena všemi vládami České republiky. Vládou premiéra Klause, který před návštěvou papeže Jana Pavla II. ujišťoval, že jeho vláda se bude těmito otázkami zabývat. A skutečně se zabývala, nechala tuto záležitost v gesci tehdejšího ministra Luxe a několikrát se přikročilo k jednání. Vzhledem k politické situaci a povodním z roku 1997 se tato věc odložila. Další krok učinila vláda premiéra Zemana, který částečně viděl možnost návratu nemovitého majetku, který je v rukou státu a další odškodnění formou fondu. Byla zahájena i jednání s premiérem Špidlou, který pak odešel do Bruselu. Posléze přišla vláda premiéra Topolánka, která tuto záležitost řešila v parlamentu, řešili ji i v parlamentní komisi. Výpočet hodnoty majetku kontrolovala vláda a parlament. Rovněž tak rozsah vyrovnání, kolik tento majetek přináší, kolik stát neinvestoval z výnosu církevního majetku – to vše jsou sumy, které bychom našli mezi výsledky práce této parlamentní komise. Současná vláda přistoupila k rozhodnutí, že by

pro ni byla nevýhodná forma odškodňování na 60 let, ta by příliš zatěžovala rozpočet, ale rovněž by narůstaly požadavky dalších náboženských skupin a společností. Proto se přistoupilo k tomuto smíšenému řešení.

Jestliže v současné době máme různé průzkumy veřejného mínění, vždy záleží na tom, jak položíme otázku. Plně chápu průzkum, podle nějž polovina katolíků není spokojena s majetkoprávním vyrovnáním. Právem. Ale musíme říci, o co šlo. Jedni vyčítají, že tato náhrada je nedostatečná, že ona suma 59 miliard korun je desetinou skutečné hodnoty majetku, který zůstává v rukou měst, obcí, krajů a soukromých osob. Tento zákon jim dává právní jistotu, že tento majetek je jejich. Proč jsme tedy byli tak „nerozumní“? Protože jsme si vědomi toho, že církev má být – v duchu knihy Yvese Congara – sloužící a chudá (knihy Za církev sloužící a chudou, pozn. red.). Naše církev je bohatá, ale na obětavost věřících, na kulturní památky a na bohatství historie. Ale to neplatí jenom o katolické církvi. To platí i o Českobratrské církvi evangelické, o Církvi bratrské a tak bych mohl vyjmenovat všechny jednotlivé církve. Proto jsme do tohoto zákona přijali i ty církve, které v roce 1948 nebyly evidovány, protože po celou dobu čtyřiceti let totality a dvaceti let svobody pracovaly na stejném principu. Je to kompromis a určitě jsme nikoho neokradli. Měl jsem dlouhou diskusi s právníky ohledně toho, že by byl lepší výčtový zákon. Ano, určitě, ale kdo by ten zákon dal dohromady? Na druhé straně - aby nedošlo k vydání nedovolených položek, jsou zde určité instrukce a i bolestné věci, o nichž je jasné, že je na konci roku budeme muset řešit oboustranně džentlmensky. Církev je jedna z těch institucí, jež byly částečně odškodněny. Ale je potřeba říci, že my toto odškodnění přijímáme jako náhradu státního pilíře financování církví a náboženských společností. Zcela jistě budeme moci po dvaceti letech říci, že na tom budeme o 15-20% lépe, ale tyto peníze nepůjdou ani na nějaké jachty, ani na dovolené na Havajských ostrovech, ale na pomoc celé společnosti, jak v oblasti kulturní anebo do charitativních a školských aktivit.

Pojďme do budoucnosti. Co očekáváte od pontifikátu papeže Františka, v čem bude jiný než ten jeho předchůdců?

Před časem jsme byli svědky toho, jak Jan Pavel II. reprezentoval ve svém utrpení postavu papeže. Byl to také on, kdo v roce 2000 hovořil o potřebě reformy, i reformy papežského úřadu pro 21. století. Papež Benedikt XVI. šel určitou cestou. Tato volba rozhodla, že poprvé stojí v čele církve Neevropan, ale přitom Evropě velmi blízký, protože Amerika a zejména Latinská Amerika má k Římu blízko.

Jeho vystupování má výhodu velké dynamiky, kdy

může vstupovat do bezprostředních kontaktů. Dalším momentem je plánovaná reforma řízení církve, která bude znamenat určitou decentralizaci, také vzhledem ke specifičnosti jednotlivých kontinentů. O této otázce se vedla velká diskuse již za papeže Jana Pavla II. Je také třeba navázat určité kontakty, aby církev zůstala světovou. Z některých papežových kroků vidíme, že papež bude bližší velké světové populaci, protože katolická církev je z 80% neevropská. A z ekonomického hlediska je opravdu církev chudých.

V roce 2015 si budeme připomínat šestistě výročí upálení Mistra Jana Husa. Konají se nějaké kroky k tomu, aby se toto kulaté výročí - po vyjádření Jana Pavla II. v roce 1999 - mohlo slavit ekumenicky?

V této věci jednak pracuje Husovská komise, která se schází na biskupské konferenci, a jsou v ní zastoupeny církve jak z Ekumenické rady církví, tak Česká biskupská konference. Existuje i tým odborníků. Je zde i ekumenická spolupráce na přípravě dokumentu o Husovi, rovněž se pracuje na celovečerním filmu. Oslava tohoto jubilea bude ekumenická.

Bude důležitá i proto, že se objevila řada stěžejních studií, které dovolí, abychom částečně přehodnotili pohled na české i církevní dějiny z hlediska konfesního rozdělení i spolupráce. Za jednu z důležitých prací považuji známou publikaci pana doc. Kejře Husův proces, ale rovněž tak práci Čechoameričana dr. Davida, který pracuje ve Wilsonově institutu ve Washingtonu. Jeho kniha o dějinách utrakvismu nám ukazuje, že jsme na obou stranách konfesních hranic neporozuměli, oč v tomto období šlo. Čechy jistě byly po určitou dobu oázou tolerance, ale to byla krátkodobá epizoda. Na druhé straně zvítězilo myšlení Augsburského sněmu, které tak velmi rozdělilo Evropu a rozdělilo i nás jako křesťany. Jsem přesvědčen, že na rozdělání západního křesťanství má Augsburský sněm mnohonásobně větší vinu, než vystoupení jednotlivých protagonistů, ať už jakéhokoliv jména.

A poslední otázka: Jak budete trávit dovolenou?

Letos to bude trochu náročnější. Vydávám se do Ria de Janeira na setkání mládeže. Dále si budu muset dát věci do pořádku, takže určitou dobu budu takzvaně na dovolené, ale přitom budu muset pracovat. A pak se chystám vydat s trojicí spolubratřích dominikánů na deset dní ke Středozemnímu moři, abychom si trochu užili slunce a moře.

Arcibiskupský palác v Praze, 11. června 2013;
Autor: Christnet.cz / Vít Luštinec

DEUS CARITAS EST XXI.

(Encyklika Benedikta XVI. o lásce)

Závěr

40. Na závěr upřeme svůj pohled ke svatým, k těm, kdo uplatňovali lásku (caritas) příkladným způsobem. Naše myšlenky směřují především k Martinovi z Tours (+ 397), který byl nejprve vojákem, posléze mnichem a biskupem. Martin dokládá téměř jako nějaká ikona nezastupitelnou hodnotu individuálního svědectví lásky (caritas). U bran města Amiens Martin roztrhl svůj plášť na dvě poloviny, aby se o něj rozdělil s chudým člověkem. V nočním snu se mu pak zjevil sám Ježíš oděný do onoho pláště, aby tak potvrdil trvalou platnost slova evangelia: „Byl jsem nahý, a oblékli jste mě ... Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25, 36.40). Kolik dalších příkladů svědectví lásky (caritas) z dějin církve by bylo možno uvést! Jedná se především o mnišské hnutí, které od svého prvopočátku u svatého opata Antonína (+ 356) prokazovalo nevidanou službu lásky (caritas) bližnímu. Při setkávání „tváří v tvář“ s Bohem, jenž je Láska, si mnich uvědomuje, jak je naléhavé, aby se celý jeho život proměnil nejen ve službu Bohu, ale také ve službu bližnímu. Tímto způsobem lze odůvodnit velké organizační struktury sloužící potřebným a nemocným, které vznikly vedle klášterů. Tím se odůvodňují také obrovské iniciativy zaměřené na lidský pokrok a křesťanskou formaci, které byly otevřeny především těm nejhudším, o což se přičinili nejprve mnišské a žebravé řády a posléze různé mužské a ženské řeholní instituty, jak to dokládají celé církevní dějiny. Postavy svatých jako František z Assisi, Ignác z Loyoly, Jan z Boha, Kamil de Lellis, Vincenc z Pauly, Luisa de Marillac, Josef B. Cottolengo, Jan Bosko, Luigi Orione, Tereza z Kalkaty – abychom připomněli alespoň některá jména – zůstávají pro všechny lidi dobré vůle význačnými vzory sociální lásky (caritas). Svatí opravdu vnášejí světlo do lidských dějin, protože jsou to mužové a ženy víry, naděje a lásky.

41. Mezi svatými vyniká Maria, Matka Páně a Zrcadlo veškeré svatosti. V Lukášově evangeliu se s ní setkáváme, když prokazuje službu lásky (caritas) své příbuzné Alžbětě, u níž zůstala „asi tři měsíce“ (Lk 1, 56), aby jí pomáhala v poslední fázi těhotenství. „Magnificat anima mea Dominum,“ říká Maria u příležitosti této návštěvy – „Velebí má duše Hospodina“ – (Lk 1, 46), a vyjadřuje tak celý program svého života, tedy nestavět se do středu, nýbrž vytvářet místo Bohu, s nímž se setkává jednak v modlitbě, jednak ve službě bližnímu, protože jedině tak se svět stává dobrým. Maria je velká právě proto, že nechce udělat velkou sebe, nýbrž Boha. Je pokorná, a proto nechce být ničím jiným než služebnicí Páně (srov. Lk 1, 38.48). Dobře ví, že ke spáse přispěje nikoli tím, že by uskutečňovala své dílo, nýbrž tím, že se dá plně k dispozici Boží iniciativě. Je to žena naděje. Jedině proto, že věří Božím příslibům a očekává spásu Izraele, může k ní vejít anděl a povolat ji k rozhodující službě při naplňování zmíněných příslibů. Maria je ženou víry: „Blahoslavená, která jsi uvěřila,“ říká jí Alžběta (srov. Lk 1, 45). Magnificat, což je jakýsi portrét její duše, je celý utkán z vláken Písma svatého, z vláken pocházejících z Božího slova. Tak se stává zřejmým, že Maria je v Božím slovu opravdu doma, a proto z něho zcela přirozeně vychází a opět do něho vstupuje. Maria mluví a myslí na základě Božího slova. Boží slovo se stává jejím slovem a její slovo se zase rodí ze slova Božího. Tak se mimo jiné projevuje, že její myšlenky jsou v harmonii s Božím myšlením, že její chtění je jediné chtění spolu s Bohem. Jelikož je Maria cele proniknuta Božím slovem, může se stát matkou vtěleného Slova. Konečně platí, že Maria je žena, která miluje. Mohlo by to být vůbec jinak? Jakožto věřící, která myslí prostřednictvím Božího myšlení a chce prostřednictvím Božího chtění, nemůže o ní neplatit, že je ženou, která miluje. Právě tohle postřehujeme v mlčenlivých skutcích, o nichž nás zpravují evangelijní vyprávění o Ježíšově dětství. Právě tohle nahlížíme v jemnosti, s níž v Káni vnímá jak potřebu,

do níž se dostali novomanželé, tak Ježíšovu přítomnost. Totéž je patrné v pokoře, s níž přijímala to, že byla opomíjena v období Ježíšova veřejného působení. Ona totiž dobře věděla, že Syn musí založit novou rodinu a že matčina hodina nastane až v okamžiku kříže, což bude skutečná Ježíšova hodina (srov. Jan 2, 4; 13, 1). Tehdy, když učedníci uprchli, ona zůstala pod křížem (srov. Jan 19, 25-27). Později, v hodině Letnic, to budou právě oni, kdo se semknou kolem ní v očekávání seslání Ducha Svatého (srov. Sk 1, 14).

42. K životu svatých nepatří pouze vyprávění o jejich pozemském životě, nýbrž také o jejich životě a působení po smrti. Ve svatých se objasňuje, že ten, kdo směřuje k Bohu, se nevzdaluje lidem, nýbrž se jim stává opravdu blízký. Na nikom jiném to nevidíme lépe než na Marii. Slovo Ukřižovaného – adresované učedníkovi Janovi a jeho prostřednictvím všem Ježíšovým učedníkům: „To je tvá matka“ (Jan 19, 27) – se v každé nové generaci stává novým způsobem pravdivé. Maria se totiž opravdu stala Matkou všech věřících. K její mateřské dobrotivosti stejně jako k její panenské čistotě a kráse se utíkají lidé všech dob a ze všech částí světa ve svých potřebách a nadějích, ve svých radostech i ve svém utrpení, ve své osamocenosti stejně jako ve vzájemném sdílení. Lidé vždy zakoušeli obdarování její dobroty, zakoušeli nevyčerpatelnou lásku, kterou právě ona rozdává z hlubin svého srdce. Svědectví vděčnosti, která se jí projevuje na všech světadílech a ve všech kulturách, představuje uznání oné čisté lásky, která nehledá sebe, nýbrž prostě a jednoduše chce dobro. Úcta věřících zároveň dokládá neomylnou intuici toho, že taková láska je možná. Je to možné díky tomu nejnějším sdělení s Bohem, které dovoluje, abychom Jím byli zcela proniknuti, což je podmínka, která dovoluje tomu, kdo se napojil z pramene Boží lásky, aby se také on sám stal pramenem, z něhož „potečou proudy vod“ (srov. Jan 7, 38). Maria, Panna i Matka, nám ukazuje, co je láska a kde se nachází její původ i její stále se obnovující síla. Jí svěřujeme církev, její poslání i službu lásky:

Svatá Maria, Matko Boží,

tys darovala světu pravé světlo,

Ježíše, svého Syna – Syna Božího.

Ty ses bezvýhradně odevzdala

Božímu povolání,

a tak ses stala zřídlem té dobroty,

kteřá přýští z Něho.

Ukaž nám Ježíše. Ved' nás k Němu.

Uč nás poznávat a milovat ho,

abychom byli schopni

opravdové lásky

a uprostřed žízňícího světa

byli pramenem živé vody.

Dáno v Římě u Svatého Petra dne 25. prosince,
o slavnosti Narození Páně, v roce 2005,
který je prvním rokem mého pontifikátu.

Benedictus PP XVI

Kompendium katechismu

Církev je jedna, svatá, obecná a apoštolská

177. Kdo to jsou věřící?

Věřící jsou ti, kteří jsou začleněni do Krista křtem, a stali se Božím lidem. Stali se jím vlastním způsobem účastnými kněžského, prorockého a královského poslání Krista, jsou povoláni uskutečňovat poslání, které Bůh svěřil církvi. Mezi nimi existuje pravá rovnost v jejich důstojnosti Božích dětí.

178. Jak je utvořen Boží lid?

V církvi jsou skrze božské ustanovení posvěceni služebníci, kteří dostali svátost kněžství a tvoří církevní hierarchii. Ostatní jsou nazýváni laikové. Z obou pak pocházejí věřící, kteří se zasvěcují zvláštním způsobem Bohu sliby evangelijních rad: čistoty v celibátu, chudoby a poslušnosti.

179. Proč Kristus ustanovil církevní hierarchii?

Kristus ustanovil církevní hierarchii s posláním, aby pásala jeho lid jeho jménem. Tvoří ji posvěceni služebníci - biskupové, kněží a jáhnové. Na základě svátosti (kněžského a biskupského) svěcení biskupové a kněží jednájí jménem Krista a jako Kristus Hlava; jáhnové slouží Božím lidu v diakonii (službě) slova, liturgie a lásky.

180. Jak se uskutečňuje kolegiální ráz církevní služby?

Podle příkladu dvanácti apoštolů, které Kristus vyvolil a společně poslal, jednota členů církevní hierarchie je ve službě společenství všech věřících. Každý biskup vykonává svou službu jako člen biskupského sboru, ve společenství s

papežem tím, že se s ním podílí na starosti o všeobecnou církev. Kněží vykonávají svou službu v kněžstvu místní církve ve společenství s biskupem a pod jeho vedením.

181. Proč má církevní služba také osobní ráz?

Služba církevní hierarchie má osobní charakter, protože v síle svátosti (kněžského či biskupského) svěcení je každý odpovědný Kristu, který ho osobně povolal a udělil mu poslání.

182. Jaké je poslání papeže?

Papež, římský biskup a nástupce svatého Petra je stálý a viditelný princip a základ jednoty církve. Je náměstkem Krista, hlavou biskupského sboru a pastýřem celé církve, nad níž má z božského ustanovení plnou, bezprostřední a všeobecnou moc.

183. Jaký má úkol biskupský sbor?

Biskupský sbor, ve společenství s papežem a nikdy bez něho, vykonává v církvi svrchovanou a plnou moc.

184. Jak biskupové provádějí své poslání učít?

Biskupové ve společenství s papežem mají povinnost všem hlásat evangelium věrně a s autoritou jako autentičtí svědkové apoštolské víry, vybavení autoritou Krista. Boží lid nadpřirozeným smyslem víry neomylně přilne k víře pod vedením živého učitelského úřadu církve.

185. Kdy se uvádí ve skutek neomylnost učitelského úřadu církve?

Neomylnost se uskutečňuje, když římský velekněz v síle své autority nejvyššího pastýře církve, nebo biskupský sbor ve společenství s papežem, zvláště když je shromážděn na ekumenickém koncilu, prohlásí definitivním aktem nějaké učení, týkající se víry nebo morálky. Věřící musí přijmout takové definice poslušností víry.

186. Jak vykonávají biskupové službu posvěcovat?

Biskupové posvěcují církev tím, že udělají Kristovu milost službou slova a svátostí, zvláště eucharistie, a také svou modlitbou, svým příkladem a svou prací.

187. Jak biskupové vykonávají svou vládní funkci?

Každý biskup, jako člen biskupského sboru, nese kolegiálně starost o všechny místní církve a o celou církev s jinými biskupy spojenými s papežem. Biskup, jemuž je svěřena některá místní církev, jí vládne autoritou vlastní, řádné a bezprostřední posvátné moci, vykonávané ve jménu Krista, dobrého Pastýře, ve společenství s celou církví a pod vedením Petrova nástupce.

ROK 2013 VE FARNÍCH AKCÍCH

5. ledna	Tříkrálová sbírka
6. ledna	Tříkrálový průvod
2. února	Farní ples
12. – 14. dubna	Přibyslav: diecézní setkání ministrantů
4. května	Pouť do Vambeřic
11. května	Farní den
12. května	Májová pobožnost u kaple pod Hvězdou
19. května	1. svaté přijímání
19. května	Májová pobožnost na Hvězdě
24. května	Noc kostelů
26. května	Májová pobožnost v Malých Svatoňovicích (cyklo)
31. 5. – 9. června	Dominikánská mise
28. 6. – 4. 7.	Summer job
21. – 26. 7.	Dětský tábor na Janovičkách
3. srpna	Křínická pouť
21. září	Farní výlet
13. – 20. října	Pouť do Itálie (přeloženo z dubna 2013)
9. listopadu	Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)
10. listopadu	Pietní akt (Martínkovice)

Tipy

na křesťanské webové stránky:

www.signal.cz

www.radiovaticana.cz

www.proglas.cz

www.cenap.cz

www.tvnoe.cz

MALÁ VIKARIÁTNÍ KOPANÁ 2013

VÍTANA SPOLČA I JEDNOTLIVCI / MINIMÁLNĚ 5 LIDÍ V TÝMU / CENY PRO VÍTEŽE / OBČERSTVENÍ V KANTÝNĚ / REGISTRACE TÝMU 100 Kč

09:00 konec registrace týmů
09:30 informace, rozlosování
10:00 začátek turnaje (první zápasy)
15:00 předpokládaný konec turnaje

737 186 131
dawe@spelda.cz

NÁCHOD - PLHOV
7.9.2013

Sv. Vavřinec, jáhen a mučedník, 10. srpna

Pocházel ze Španělska. V mládí přišel do Říma a za svého učitele si zvolil pozdějšího papeže Sixta, který tehdy byl knězem. Vavřinec vynikal ve ctnostech a byl velmi důsledný v otázkách mravní čistoty. Sixtus II. po zvolení za papeže r. 257 ho jmenoval na místo arcijáhna do čela římské církve. Stal se tak prvním ze sedmi římských jáhnů.

Jako arcijáhen byl Vavřinec i správcem církevního majetku a k jeho úkolům patřila i charitativní činnost v římské církvi. V té době císař Valerián velmi tvrdě pronásledoval křesťany. 7. 8. 258

dopadl a následně nechal zabít papeže s jeho jáhny v cemeteriu, a to během bohoslužby.

Jak uvádí sv. Ambrož ve IV.stol. a začátkem V. stol. papež sv. Damasus I., sv. Augustin, sv. Maimus Turínský i básník Prudencius, byl Vavřinec umučen ohněm o tři dny později. Historickou dokumentaci doplňuje a vybarvuje legendární zpracování, které zde vychází z historického jádra.

Vavřinec měl tři dny na to, aby pro pozemského krutovládce nachystal přehled všech církevních pokladů. Ty tři dny využil k tomu, aby všechno církevní jmění zhodnotil a zajistil podle evangelia. Měl „srdce na pravém místě“ i dostatek moudrosti a také věděl, co se dá očekávat. Když po třech dnech pozemský soudce s dychtivostí chtěl vidět všechno církevní majetek, ukázal Vavřinec na všechny chudé a zubožené, na trpící vdovy a sirotky se slovy: „*Pohled, to je naše bohatství! Zde ti ukazují poklad církve. Péče o ně není jako mamón příčinou zla, ale v pravdě vede k většímu obohacení i k slávě.*“

Nevíme, zda tato významná slova bral soudce jako opovázlivý výsměch, podvod nebo i jinak, každopádně velmi rychle vymyslel za ně krutou pomstu. Císař zuřil. Žádné rychlé usmrcení jako

v případě ostatních, ale bičování, mučení na skřipci s následným velmi pozvolným umučením ohněm. Řetězy byl připoután na rošt a opékán nad žhavými uhlíky, aby mu jejich žár působil co největší a nejdélsí bolesti.

Sv. Ambrož vyslovil názor, že oheň Boží lásky, který měl sv. Vavřinec v srdci, byl mnohem silnější než oheň, který pálił jeho tělo. Proto nemohl přemoci jeho vnitřní pokoj a lásku, s níž se na roštu modlil za obrácení Říma. Vedle této skutečnosti jsou mu do úst vkládána i slova, jejichž humor má svědčit o jeho vnitřní síle a přijímání mučednické smrti s radostí. Podle legendy na císaře volal: „Dej mne obrátit! Z jedné strany jsem již upečen dost!“ A pak ještě: „Už jsem upečen, je-li libo, jez!“ A jeho poslední tichá slova patřila jen Bohu: „Děkuji ti, Pane, že jsem si zasloužil, abych prošel branou tvého království.“

České země se mohou pochlubit 162 kostely, které mu byly zasvěceny. Je to odezva na jeho lásku k církvi. V Martínovicích má sochu na hlavním oltáři.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumsky)
(kráceno)

Dobrovolnická brigáda SummerJob 2013 na Broumovsku

Mladí dobrovolníci ze všech koutů České republiky pracovali začátkem prázdnin na Broumovsku v rámci akce SummerJob. Přibližně sto dvacet účastníků během této dobrovolnické brigády pomáhalo v jednotlivých domácnostech i při práci na obecním majetku a při opravách kostelů.

Akce, která trvala od 28. června do 4. července v pěti obcích v okolí Broumova se podle starostů i organizátorů povedla. „Je to hodně vydařená akce a já ty lidi obdivuji. Ve svém volném čase, o svých prázdninách, jdou zdarma pomáhat cizím lidem. Místní mládež by si z nich měla vzít příklad. U nás v obci účastníci SummerJobu vyčistili mosty, pracovali v kostele a jeho okolí a pomáhali s některými pracemi místním lidem. Opravdu, mám jen slova chvály,“ ocenil práci dobrovolníků starosta Otovic Petr Novák. Podle Martínkovického starosty ing. Jaromíra Jirky byla práce i samotná přítomnost mladých v obci velmi pozitivní. „Doufám, že se u nás SummerJob uskuteční i příští rok. Budete tu vždy vítáni,“ řekl během závěrečného pozdravu účastníkům SummerJobu pan Jirka. Každý den ráno se účastníci SummerJobu rozdělili přibližně do pětadvaceti skupin, v nichž se rozjžděli za prací do okolních obcí. Celkem pomáhali asi na 55 pracovních mís-

tech, mezi nimiž nechybělo například štípaní dříví a vymalování pokojů v domácnostech seniorů, nebo práce na stavbách či na poli. Každý večer pak mladí lidé zvali místní obyvatele na společné kulturní a společenské akce, například na koncerty skupin Traband a Seiftiů, promítání filmu Božské děti, nebo na přednášku historika umění jezuita Miroslava Herolda o broumovských barokních kostelích. „Letošní, již čtvrtý ročník SummerJobu byl v mnoha ohledech nový. Po třech letech strávených na Plzeňsku jsme poznávali nový kraj, jeho krásy i těžkosti, i nové lidi. Možné počáteční obavy z nového prostředí zaplašilo velice vstřícné přijetí od mnoha lidí, zejména od starostů všech obcí, v nichž jsme pracovali (Martínkovice, Otovice, Šonov, Božanov a Křinice) a také od místního faráře Martina Lanžiho,“ hodnotil akci jeden z organizátorů Lukáš Bajer. Podle něj je právě vzájemné obdarování a mezilidské setkávání tím, proč SummerJob láká každý rok stále více mladých lidí. „Mohli jsme znovu na vlastní kůži zažít to, že práce vytváří dobrou atmosféru a sblízuje lidi, kteří se vidí třeba i poprvé v životě. Díky tomu byli často nejvíce obdarováni samotní mladí lidé, kteří pomáhali v konkrétních domácnostech,“ shrnul Bajer. „Na SummerJobu jsem byla poprvé a velmi mě oslovilo spojení konkrétní pomoci lidem, skvělá parta mladých lidí a také duchovní podtext celé akce,“ řekl jedna z účastnic akce Barbora Blíšová z Přerova. SummerJob pořádají mladí z hnutí Fokoláre a jejich přátelé. Tato dobrovolnické brigády se mohou zúčastnit mladí lidé od 18 let, kteří mají chuť se společně podílet na tomto díle. Jelikož se jedná o křesťanské společenství, má celá akce také svůj duchovní rozměr, který je primárně určen pro účastníky SummerJobu. Nechybí společná ranní a večerní modlitba, celodenní možnost rozjímání v kostele a také každodenní mše svatá. Aktivitu mladých z hnutí Fokoláre zaštilil a podpořil královéhradecký biskup Jan Vokál, který účastníky v místě dění navštívil v sobotu 29. června.

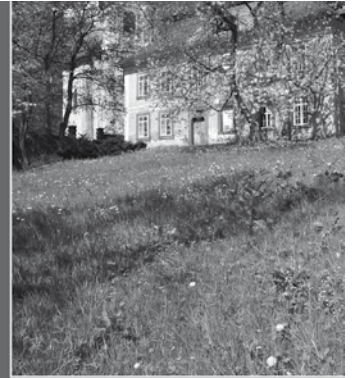
Vojtěch Jurásek, za organizační tým SummerJobu
vojtech.j.jurasek@gmail.com, 733 755 964
Další informace: <http://summerjob.naplno.net/>

Informace a termíny otevření jednotlivých kostelů v průběhu roku jsou zveřejňovány v kanceláři IC Broumavska a na internetových stránkách www.omniumos.cz, www.broumov-mesto.cz a www.broumovsko.cz

Bližší informace: www.omniumos.cz,
info@omniumos.cz, +420 739 385 928

OTEVŘENÉ KOSTELY BROUMOVSKA • LÉTO 2013

TERMÍNY OTEVŘENÍ — od 10.00 do 15.00 hod.

Cyklus „Otevřené kostely Broumavska“ představuje a postupně otevírá kostely Broumavska v rámci projektu „Pro život kostelů Broumavska“.

6. července 2013

Kostel sv. Jakuba Většího v Ruprechticích

13. července 2013

Kostel sv. Jiří a Martina v Martínkovicích

20. července 2013

Kostel sv. Anny ve Vižňově

27. července 2013

Kostel Všech svatých v Heřmánkovicích

3. srpna 2013

Kostel sv. Barbory v Otovicích

10. srpna 2013

Kostel sv. Marie Magdaleny v Božanově

17. srpna 2013

Kostel sv. Markéty v Šonově

24. srpna 2013

Kostel sv. Jakuba Většího v Ruprechticích

31. srpna 2013

Kostel sv. Anny ve Vižňově

Individuálně

Kostel sv. Petra a Pavla v Broumově

Kostel sv. Václava v Broumově

Freska Posledního soudu na faře v Broumově

- individuální komentované prohlídky kostelů se zpřístupněním běžně nepřístupných prostor kostelů
- putování po starých a zapomenutých stezkách Broumavska s možností prohlídky vybraných kostelů
- doprovázené putování po sakrálních a přírodních památkách s výkladem historie památek i regionu

„Pro život kostelů Broumavska“ je projekt Římskokatolické farnosti v Broumově a Omnium o.s., který si klade za cíl obnovu a znovuoživení kostelů z „broumovské skupiny kostelů“.

Pro život kostelů Broumovska

Workshop

Ústavu dějin umění AV ČR a NPÚ ÚOP v Josefově

Na konci minulého týdne skončil na Broumovsku dlouhodobě připravovaný čtyřdenní workshop Ústavu dějin umění Akademie věd ČR (ÚDU AV ČR), Národního památkového ústavu – ÚOP (NPÚ ÚOP) v Jaroměři připravený ve spolupráci s Římskokatolickou farností v Broumově a Omnium o.s. na téma:

„Broumovské kostely: nástěnné malby v kontextu sakrální architektury“.

Workshop se věnoval detailnímu zmapování nástěnných maleb a kompletní fotodokumentaci nástěnných maleb v kostelech tzv. Broumovské skupiny kostelů. Zdokumentovány tak byly nástěnné malby v kostelech v Heřmánkovicích, Ruprechticích, Martínkovicích, Otovicích, Božanově, ve Vižňově, Verněřovicích a v Šonově. Navštívena byla také bývalá rezidence benediktinských opatů v Meziměstí, poutní kostel P. Marie a farní kostel sv. Vavřince v Teplicích nad Metují.

Workshop vedle řady obecně uznávaných faktů o historii a autorství nástěnných maleb na Broumovsku otevřel i řadu otázek, na které bude v následujících měsících navazovat podrobnější výzkum a badatelská činnost.

Seminář “Broumovské nástěnné malby od středověku do baroka”

Na skončený workshop bude navazovat ve dnech 22.-23.8.2013 v Broumově odborný dvoudenní seminář na téma:

„Broumovské nástěnné malby od středověku do baroka“

připravený ve spolupráci s NPÚ ÚOP v Josefově za účasti renomovaných odborníků jako je prof. Jan Royt z Ústavu dějin umění UK Praha, PhDr. Martina Mádlá z Ústavu dějin umění AV ČR, Mgr. Marcely Vondráčkové z Národní galerie v Praze a dalších odborníků.

Projekt Oživé křížky Broumovska

Omnium o.s. se dokumentací stavu křížků, soch a božích muk na Broumovsku a zejména pak hledání finančních prostředků na jejich obnovu věnuje dlouhodobě.

V rámci projektu Oživé křížky Broumovska o.s. Omnium převzalo péči a odpovědnost za evidovanou kulturní památku Kalvárie se sochou sv. Františka v Broumově Velké Vsi na základě darovací smlouvy.

V současné době je připravován projekt restaurování této památky ve spolupráci s Fakultou restaurování UPCE.

Ateliér Girsy a broumovské kostely

Počátkem července byly zahájeny Ateliérem prof. Girsy práce na vypracování prováděcí projektové dokumentace u kostelů, u nichž se předpokládá podání žádostí o dotaci do tzv. Norských fondů.

Proběhly úvodní prohlídky kostelů, zmapování jejich stavební situace a kritických bodů jejich obnovy. Práce by měly být dokončeny počátkem podzimu tak, aby na tyto výstupy mohla být uzpůsobena připravovaná projektová žádost do Norských fondů. Kostel sv. Markéty v Šonově

Práce na obnově krou v kostele sv. Markéty v Šonově pokračují dle plánu.

Díky konsenzu investora, stavební firmy Teslice CZ a orgánů památkové péče lze již dnes obnovu krovu prezentovat jako velmi zdařilou realizovanou s maximální snahou o uchování co nejvíce z původních prvků a materiálů. Seminář Ústavu památkové péče FA ČVUT Praha/ říjen 2013

V červnu proběhla na půdě Fakultě architektury ČVUT koordináční schůzka k připravovanému semináři Ústavu památkové péče pod vedením prof. Girsy na Broumovsku. Seminář připravovaný na počátek října je koncipovaný jako mezioborové setkání studentů s cílem představit region Broumovska a jeho památky jako ucelený fenomén kulturního dědictví doby baroka a zároveň i možnosti jeho uchování pro další generace.

Cyklus (Ne)tušené souvislosti GŘ NPÚ a Otevřené kostely léto 2013

Kostel sv. Jakuba Většího v Ruprechticích

Počátkem července (6.7.2013) proběhla v pořadí druhá společná akce GŘ NPÚ, ÚOP NPÚ v Josefově, ŘKF v Broumově a Omnium o.s. Po kostele sv. Markéty v Šonově byl tentokrát program připraven pro kostel sv. Jakuba Většího v Ruprechticích s výkladem principů barokního stavitelství, historie kostela, prohlídkou krovu a zvonice z 16. století.

Akce se setkala poměrně s velkým ohlasem, připravené komentované prohlídky absolvovalo okolo 200 návštěvníků a díky jejich přízni se vybralo na dobrovolném vstupném téměř 5 tis. Kč.

Kostel sv. Martina a Jiří v Martínkovicích

Vzhledem k ohlasu na program v kostele v Ruprechticích je aktuálně připravován program v kostele sv. Martina a Jiří v Martínkovicích. Novým tématem bude výklad a přiblížení historie nástěnných maleb v kostele, které byly v nedávné době zrestaurovány.

Program proběhne v sobotu 24. srpna 2013 a bude navazovat na odborný seminář věnovaný broumovským nástěnným malbám od gotiky po baroko ve dnech 22.-23.8.2013.

Nadace Občanského fóra / projekt Oživé křížky Broumovska

V červnu jsme podali celkem čtyři projektové žádosti v rámci grantového programu Opomíjené památky Nadace OF. Všechny žádosti se týkají obnovy křížků v regionu Broumovska.

Ve spolupráci s farností Broumov jsme zároveň připravili žádost na Nadaci OF na záchranu krovu hřbitovní kaple P. Marie Sněžné v Šonově.

Fotobanka pro dokumentační a badatelské účely

Ve spolupráci s Ústavem dějin umění AV ČR, konkrétně PhDr. Mádlm a vlastními silami o.s. Omnium je postupně za účelem dokumentování současného stavu kostelů na Broumovsku a budoucí výzkumné a badatelské aktivity shromažďován fond fotografií. V současné době je pro výše uvedené důvody k dispozici přes 10 tis. fotografií.

SummerJob 2013

Na přelomu června a července byly na Broumovsku po celý týden vidět pracující skupinky mladých lidí. Jednalo se o mladé lidi, kteří zde pracovali v rámci akce SummerJob, které se zúčastnilo 120 dobrovolných brigádníků z celé České republiky. Podle ohlasů místních lidí a starostů obcí, za sebou nechali velký kus odvedené práce.

Mladí lidé výrazně pomohli i při opravách a úklidu místních kostelů. SummerJob pořádají mladí lidé z Hnutí fokoláře a jejich přátelé. Tato dobrovolnická brigáda je otevřená pro mladé lidi od 18 let.

MĚSTO BROUMOV

Kulturní program srpen 2013

pátky, soboty 21:00

Prohlídky kláštera

NOČNÍ PROHLÍDKY

Prohlídky temnějšími prostory kláštera představí jeho historii i celého regionu. Návštěvníci se také dozvědí informace o tom, jaký byl rytmus a náplň dne mnichů žijících v klášteře.

Benediktinský klášter v Broumově. Pořádá: Klášter Broumov

úterky, čtvrtky 14:30

Prohlídky kláštera

TEMNÁ HISTORIE

Speciální prohlídka o neveselých dobách broumovského kláštera. Tématem bude období druhé světové války a socialismu, které byly nelehkou dobou pro broumovský klášter. Představeny budou unikátní nové historické materiály a návštěvníci zavítají do obvykle nepřístupných prostor.

Benediktinský klášter v Broumově. Pořádá: Klášter Broumov

sobota 10. 8. 10:00

HUDEBNÍ DÍLNA

doprovodný program hudebního festivalu

lektorem dílny jsou členové souboru Collegium Marianum
Přihláška nutná www.zapoklady.cz

Sál Kreslírna Broumovského kláštera.

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska.

10. 8. a 24. 8.

Prohlídky kláštera

CESTUJTE S NÁMI V ČASE

aneb 800 let benediktinů na Broumovsku Benediktinský klášter v Broumově

Nenechte si ujít výjimečné prohlídky broumovského benediktinského kláštera, při kterých se budete moci setkat s historickými postavami a seznámit se s největšími historickými milníky celého Broumovska. Prohlídky začínají v časech 10:15, 11:15, 13:15., 14:15.

Benediktinský klášter v Broumově. Pořádá: Klášter Broumov

neděle 15. 8. 19:00

Koncert pod Dubem

JAROSLAV SAMSON LENK

Zahrada* Benediktinského kláštera v Broumově

V případě nepříznivého počasí sál Kreslírna klášterního gymnázia. Zahrada* Benediktinského kláštera v Broumově.

Vstupné: 150,- Kč, předprodej 120,- Kč (klášterní kavárna Cafė Dientzenhofer). Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska.

sobota 17. 8. 17:00

Vernisáž výstavy

ONDŘEJ MALEČEK

Galerie Dům

Malíř Ondřej Maleček (1977) absolvoval VŠUP v Praze (P. Nešleha, S. Diviš). Od počátku své tvorby paralelně inklinuje svým zájmem k poezii (Vladimír Holan, Ivan Wernisch, Ivan Blatný), k próze, především ke klasikům českého romantismu a románového místopisu (K. H. Mácha, K. Klostermann) stejně jako k tradičním pohádkám. Neoromantické ohlasy tvoří podstatnou součást jeho hravé malířské poetiky.

výstava: 18. 8. - 29. 9. 2013

Výstava se uskuteční za finanční podpory Min. zahraničních věcí.

Zahrada* Benediktinského kláštera v Broumově.

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska.

neděle 18. 8. 15:00

Loutková Zahrada*

O KOHOUTKOVI A SLEPIČCE

Malé divadélko Praha

Kterak se slepička snaží zachránit chamtivého kohoutka. Není právě lakomost a chamtivost hlavním tématem nejen příběhu, ale i dnešního světa?

Zahrada* Benediktinského kláštera v Broumově.

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska. Vstupné: 40,- Kč

30. 8. od 16:00

ROCK STOCK

5. ročník
broumovského
open – air festivalu

Koncert rockových kapel
z Broumovska a Noworudska.

*Arven, Hakband, Where is the food?,
Away, Effect, Kluci z marmelády,
Imodium*

Areál Dětského hřiště v Broumově.
Pořádá: Město Broumov. Vstupné: zdarma

Náš TIP!

Náš TIP!

Náš TIP!

Předprodej a rezervace vstupenek*: Infocentrum Broumov, t: 491 524 168, e-mail: kultura@broumov.net

Vstupenky, které si u nás rezervujete, je nutné vyzvednout do týdne od jejich rezervace. Po tomto datu všechny rezervace rušíme a lístky nabízíme k dalšímu prodeji. Děkujeme za pochopení.

* Pouze na akce pořádané městem Broumov.

Více informací získáte na: www.broumov-mesto.cz

